

ת"פ 5275/07/21 - מדינת ישראל נגד סאלח אלקשחאר, חאמד אל טוחי, חאסן אלמעבדה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 5275-07-21 מדינת ישראל נ' אלקשחאר ואח'

בפני: כבוד השופט יואב עטר
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד רן נוראל

נגד

הנאשמים

1. סאלח אלקשחאר
ע"י ב"כ - עו"ד אורי בן נתן
2. חאמד אל טוחי
ע"י ב"כ - עו"ד אבנר שמש ועו"ד נתנאל סאלי אביטל
3. חאסן אלמעבדה
ע"י ב"כ - עו"ד ויקטור אוזן

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות כדלקמן:

נאשמים 1, 3: עבירות בנשק (יבוא ומסחר - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977), הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו (עבירה לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל).

נאשם 2, סיוע לעבירות בנשק (יבוא ומסחר - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק הנ"ל), הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו (עבירה לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל).

2. עניין של העבירות בהן הורשעו הנאשמים בכך שכמפורט בכתב האישום המתוקן הנאשמים 1, 3 ואחרים שזהותם אינה ידועה, לרבות תושבי ירדן (להלן: "הירדנים"), סיכמו ביניהם לייבא מירדן לישראל כלי נשק. בד בבד, פנה הנאשם 1 לנאשם 2 וביקשו לנהוג עבורו ברכב מסוג מיצובישי הנטר השייך לנאשם 1.

בתאריך 14.06.21, לצורך יבוא הנשק ובמסגרת הסיכום המוקדם הגיעו מי מהירדנים לגבול ישראל ירדן סמוך למושב פארן כשהם נושאים עימם 12 כלי נשק ותחמושת עטופים בסכין ובבדים. הנאשם 3 הגיע במסגרת אותו סיכום מוקדם למקום באמצעות טנדר מסוג איסוזו.

הנאשמים 1, 2 הגיעו יחדיו בטנדר המיצובישי והתמקמו בקרבת מקום תוך שהנאשם 1 עמד בקשר טלפוני עם הנאשם 3 ועם הירדנים.

כמפורט בכתב האישום המתוקן, בשלב מסוים, הבין הנאשם 2 כי הנאשמים 1, 3 מתכוונים לייבא כלי נשק מירדן ובחר לסייע להם בכך שהמשיך לנהוג ברכב המיצובישי.

הנאשם 1 תיאם עם הירדנים את נקודת המפגש ואופן ביצוע עסקת הנשק ועדכן את נאשם 3. במועד הנ"ל, מי מהירדנים הגיע אל המקום שתואם והחביא את כלי הנשק והתחמושת סמוך לעצים הסמוכים לגבול, מעבר לקו הגבול באזור המפורז. בד בבד, הורה הנאשם 1 לנאשם 3 להגיע אל המקום שבו הוסתרו כלי הנשק על ידי הירדנים. הנאשם 3 הגיע עם רכב האיסוזו, חנה אותו על קו הגבול ונכנס בריצה אל האזור המפורז שבו הוחבאו כלי הנשק.

הנאשם 3 רץ מספר פעמים אל מקום מחבוא כלי הנשק וחזרה לרכב האיסוזו כשהוא מביא עימו את כלי הנשק והתחמושת ומניחם על הקרקע בסמוך לרכב האיסוזו.

כאשר התקרבו שוטרים, בנסיעה למקום, זיהה הנאשם 3 כי השוטרים נעים לעברו, רץ לעבר רכב האיסוזו והחל לנסוע במהירות מהמקום תוך שהותיר אחריו את כלי הנשק.

שוטרים וחיילים שהיו במקום, החלו במרדף אחר נאשם 3. הנאשם 3 המשיך בנסיעה פרועה בין המטעים הסמוכים לחממות המושב פארן ולא שעה לדרישות השוטרים לעצור. לבסוף, חיילים שהיו במקום החלו לירות לעבר רכבו של נאשם 3. בשלב מסוים האט הנאשם 3 את מהירות רכבו והתנגש באחת מהחממות, יצא מהרכב וברח לעבר פנים החממות. חיילים שהיו במקום החלו לירות לעבר רגליו של הנאשם 3 ובשלב מסוים, נפגע הנאשם 3 ברגלו מהירי ושכב על הקרקע עד אשר נעצר.

בעקבות הירי נפצע גם חייל בידו.

בד בבד עם האמור לעיל התרחקו הנאשמים 1, 2 ממקום ההברחה לעבר כביש 40, עד אשר בשלב מסוים הבחינו בשוטרים והחלו לנסוע במהירות לכיוון דרום. כוחות משטרה אחרים הקימו מחסום שכלל פריסת דוקרנים בנתיב נסיעת הנאשמים 1, 2 ואלו המשיכו בנסיעתם הפרועה, עלו על הדוקרנים והמשיכו בנסיעה מהירה לתוך השטח.

בשלב מסוים במהלך בריחתם בשטח עצרו הנאשמים 1, 2 את רכב המיצובישי והחלו בבריחה רגלית תוך שהתפצלו, רצו במהירות והסתתרו בשטח.

הנאשם 2 בשלב מסוים נשכב על הקרקע וכיסה עצמו בבד הסוואה שהביא עימו מבעוד מועד. הנאשם 1 המשיך בבריחה והסתתר באזור עד אשר אותר ונעצר.

הנאשמים 1, 3 ייבאו בסיוע נאשם 2 ארבעה עשר כלי נשק כמפורט לעיל: 6 תתי מקלע מסוג קלצ'ניקוב, 2 רובי סער מסוג 4, M16 רובי צלפים מסוג קראבין, 2 אקדחים, 6 מחסניות לקלצ'ניקוב, 2 מחסניות ל-M16, מחסנית לקארבין וכן 81 כדורים בקוטר 7.62.

הסדר הטיעון

3. ביום 19.09.22 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן והנאשמים יודו ויורשעו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן.

לעניין העונש הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם 1 - מאסר בפועל למשך 11 שנים לצד רכיבי ענישה נוספים על פי מיטב הבנתה וההגנה תטען באופן פתוח. הוסכם כי המאשימה תעתור להשית על נאשם 3 - מאסר בפועל למשך 8 שנים (לרבות הפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו) לצד רכיבי ענישה נוספים על פי מיטב הבנתה וההגנה תטען באופן פתוח וביחס לנאשם 2 הבהירו הצדדים כי אין הסדר לעונש וכי כל צד יטען על פי מיטב הבנתו.

תסקיר שירות המבחן לנאשם 3

4. כחודש לאחר הצגת הסדר הטיעון ומתן הכרעת הדין ביקשו ב"כ הנאשם 3 (בהסכמת המאשימה) כי יוגש תסקיר בעניינו. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 3 עולה כי הנאשם כבן 44, נשוי ואב ל-8 ילדים אשר שוחרר ממאסר קודם 13 ימים עובר למאסר הנוכחי ובמהלך ימים אלו התגורר עם משפחתו בכסייפה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לאחריהן התנדב לשירות צבאי, אולם לאחר כ-חצי שנה בעקבות קשיי הסתגלות ביצע עריקויות, נדון ל-2 מאסרים בפועל בכלא הצבאי ולאחר מכן שוחרר מצה"ל. מהתסקיר עולה כי בין מאסריו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות והתקשה לגלות התייצבות תעסוקתית. שירות המבחן ציין כי כיום סובל הנאשם מפציעה ברגלו, מתנייד על כיסא גלגלים ומסר לשירות המבחן כי רגלו עומדת בפני כריתה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בעבר חבר לחברה שולית בשל רצון להשגת כסף באופן מהיר וקל וכי במאסריו הקודמים לא השתתף בהליכים טיפוליים במסגרות שב"ס. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים שוליים מושרשים. באשר לעבירות דנן, סיפר הנאשם כי הכיר את הנאשם 1 במאסרו האחרון וכי לא הייתה לו היכרות מוקדמת עם הנאשם 2. הנאשם סיפר כי נעתר להצעה להעביר שקים מגבול ירדן לתוך שטח ישראל תמורת סכום כספי גבוה תוך שהניח כי אלו מכילים סמים וכי לאחר שהעביר שניים מהשקים הבין כי מדובר בנשק והחליט שלא להעלותם לרכבו. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן קושי בביצוע פעולות בסיסיות בבית המעצר בשל פציעתו וכי בשל כך נאלץ להעזר באחרים ולהתנייד בכיסא גלגלים תוך שטען בפני שירות המבחן כי גם סובל מחרדות, סיוטים, קושי בשליטה על הסוגרים וקשיי שינה שהובילו לטיפול תרופתי במינון גבוה אותו קיבל מפסיכיאטר שב"ס. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הפסיכיאטר העריך כי הוא סובל מפוסט-טראומה ומסר כי הוא מקיים שיחות עם עו"ס בבית הסוהר.

5. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים עברייני ממושך הכולל קיום קשרים עם גורמים עברייניים ומעורבות חוזרת בפלילים על אף סנקציות עונשיות משמעותיות שהוטלו עליו. שירות המבחן התרשם מחוסר יציבות של הנאשם בכל תחומי חייו, וכי זה מתקשה למלא תפקידיו השונים באחריות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם

עמוד 3

הפנים דפוסית התנהלות וחשיבה בעייתיים ושוליים, ממוקד בסיפוק צרכיו באופן מיידי ומתנהל באופן חסר גבולות תוך שבולטים קשיי וויסות. שירות המבחן העריך כי הנאשם מחזיק בעמדות המאפשרות מעבר על החוק לצורך סיפוק צרכים רגשיים וחומריים אף על חשבון פגיעה באחרים. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית של מאסר בפועל.

טענות הצדדים

6. המאשימה בטיעוניה לעונש עמדה על ערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הפנתה לפסיקה ביחס למדיניות הענישה, עמדה על עברם הפלילי, על כך שהנאשם 3 שוחרר זמן קצר ביותר קודם לביצוע העבירות דן ממאסר קודם ובהתאם להסדר הטיעון עתרה להשית על הנאשם 1 עונש של 11 שנות מאסר בפועל במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה כיום (תוך שצינה כי במקביל לימי מעצרו בתיק זה ריצה תקופת מאסר לאחר שהופקע רישיון אסיר מקום שאת העבירות דן ביצע בהיותו אסיר ברישיון). עוד עתרה המאשימה למאסר על תנאי, קנס, חילוט רכב המיצובישי ששימש לביצוע העבירות ופסילה בפועל של רישיון הנהיגה. באשר לנאשם 2, עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 5 שנות מאסר לבין 7 שנות מאסר בפועל, ועתרה להשתת עונש ברף התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. באשר לנאשם 3, עתרה המאשימה לעונש של 8 שנות מאסר בפועל שיכלול את הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה וקנס.

7. ב"כ נאשם 1, הבהיר כי אינו מקל ראש בחומרת העבירות אך הפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד כי על העונש הראוי להיות נמוך משמעותית מהעונש לו עתרה המאשימה. ב"כ הנאשם טען כי בעניינו של נאשם 1 על המתחם לנוע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, עמד על נסיבותיו האישיות על כך שהוא אב ל-3 ילדים קטנים, על פרק הזמן הממושך שבו הוא שוהה במעצר ועל כך שעברו הפלילי אינו כולל הרשעות בעבירות נשק. עוד עמד ב"כ הנאשם 1 על כך שבמקביל למעצרו הופקע רישיון האסיר של הנאשם 1 וכי ריצה שנת מאסר אשר בשל הוראות החוק ממילא תצטבר למאסרו הנוכחי וביקש לקחת בחשבון את תקופת המאסר הכוללת. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מפסילה בפועל בטענה כי הנאשם מתגורר בפזורה הבדואית, ועל כן יש קושי בהסתמכות על תחבורה ציבורית וטען שהנאשם החל בטיפול במהלך המעצר. ב"כ הנאשם 1 הבהיר כי הנאשם מסכים לחילוט הרכב אשר את שוויו העריך בכ- 70,000 ₪ ועתר להימנעות מהשתת קנס בשים לב לשילוב של ההסכמה לחילוט הרכב ומשך המאסר שעתידי לרצות.

8. ב"כ נאשם 2 עמד על כך שהנאשם 2 למעשה הבין כי מדובר בעסקה לייבוא נשק רק בשלב מתקדם כמפורט בכתב האישום המתוקן וכי רק משלב זה ואילך גיבש את היסוד הנפשי המיוחס לו. ב"כ הנאשם 2 עמד על חלקו בפועל כמסייע שבא לידי ביטוי בנהיגת הרכב עבור הנאשם 1. ב"כ נאשם 2 הפנה לפסיקה, עמד בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם על פרק הזמן שבו הוא שוהה במעצר טען כי על המתחם לנוע בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל וביקש כי יושת מאסר ברף הנמוך של המתחם. בנוסף, עתר ב"כ הנאשם 2 להסתפק בעניינו בקנס מתון.

9. ב"כ נאשם 3 עמד בהרחבה על חלקו של נאשם 3 הפנה לפסיקה אליה הפנה ב"כ נאשם 1 עמד על כך

שהנאשם 3 לא יזם דבר אלא הונחה על ידי המעורבים האחרים, עמד על העובדה שנאשם 3 נפצע מירי באירוע ועל המשקל שיש לתת לעובדה זו, עמד על מצבו הבריאותי כיום כפועל יוצא מאותה פציעה ירי ועל הניתוחים שעבר והמגבלות שנותרו. עוד עמד ב"כ נאשם 3 על נסיבותיו האישיות של נאשם 3, על כך שזה התנדב לשירות בצה"ל בעבר, על הצער והחרטה שחש, על כך שהתפתה לבצע את העבירות על מנת לפצות את בני משפחתו על העול הכלכלי שנפל עליהם בגין מאסרו הקודם, עמד על כך שהנאשם 3 סובל ממצוקה כלכלית ובסופו של יום ביקש להסתפק בימי מעצרו ולהימנע מהשתתף קנס.

10. הנאשם 1 בדברו לעונש הביע צער וביקש התחשבות.

הנאשם 2 הביע צער על מעשיו ואמר שהוא מתבייש.

הנאשם 3 הביע צער, אמר כי הוא מבין את חומרת מעשיו, כי טעה וכי מצטער בפני בני משפחתו על שסיבך אותם. הנאשם 3 גם סיפר כי הוא שוהה בשב"ס בתנאי אשפוז במר"ש, סיפר כי עבר ניתוחים ברגלו וכי כיום מטופל בטיפול פסיכיאטרי תוך שטען כי הוא סובל מפוסט טראומה.

דין והכרעה

11. העבירות בהן הורשעו הנאשמים חמורות. בע"פ 3877/16 פאדי גב'אלי נ' מדינת ישראל (17.11.16), במקרה קל לאין ערוך בנסיבותיו, ציין בית-המשפט העליון: **"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק [...]. עבירות אלו מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחון ומחייבות 'ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל' [...]. עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".**

בע"פ 2482/22 מ"י נ' קדורה (14.4.22) ביחס לעבירה הקלה יותר, של החזקת נשק, בנסיבות קלות לאין ערוך, ציין בית המשפט העליון כי: **"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]. לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...]. כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם - מבצרים או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...]. ענייננו 'במכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...]. ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'..."**

ברע"פ 5613/20 אל הוזייל נ' מדינת ישראל [25.8.2020], במקרה קל בהרבה בנסיבותיו, צוין: **"עבירות בנשק**

הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

12. הדברים יפים מקל וחומר בעניינם של הנאשמים. אין המדובר כאן בהחזקה של כלי נשק בודד אלא בייבוא (נאשמים 1,3) ובסיוע לייבוא (נאשם 2) של **14** כלי נשק שונים (6 רובי קלצ'ניקוב, 2 רובי 4 M16, רובי צלפים קרבין ו2 אקדחים), תחמושת ומחסניות. מקום בו האלימות בחברה הישראלית גואה, מקום בו נתקלים אנו מידי יום ביומו בקורבנות חדשים של שימוש בלתי חוקי בנשק חם המוחזק שלא כחוק, ומקום בו עולה שוועתו של הציבור לגורמי אכיפת החוק לאסוף את הנשק הבלתי חוקי המצוי בידי רבים, הרי שהנאשמים במעשיהם פעלו לתרום להגדלת "היצע" הנשק הבלתי חוקי על ידי החדרת כמות גדולה של כלי נשק מעבר לגבולות המדינה אל תוך מדינת ישראל.

13. מעבר לסכנה הגלומה בהחזקת כלי נשק חם בלתי חוקיים בכלל, ובהחזקת כלי נשק התקפיים ("ארוכים") כרובי הקלצ'ניקוב, ה-M16 ורובי הצלפים מסוג הקרבין (אשר נוכח אופיים הפוטנציאל הגלום בהם מעמידם ברף גבוה יותר של חומרה ביחס לפוטנציאל הגלום באקדחים "בלבד"), הרי שמעשי הנאשמים, ככל שהיו צולחים, נועדו להרוויח אותו מאגר של נשק בלתי חוקי המצוי בידי חלקים מהציבור. מאגר אשר מטבע היותו אוצר בקרבו פוטנציאל קטלני משמעותי אשר בא לידי ביטוי חדשות לבקרים בריבוי מעשי הרצח, הפציעה והירי באמצעות נשק חם בלתי חוקי בעת האחרונה.

14. הפסיקה העדכנית מלמדת על כך שכיום נדרשת החמרה ברמת הענישה בעבירות אלו, ביחס לרמת הענישה שהייתה נוהגת עד לפני מספר שנים, וזאת נוכח ההתפתחויות עליהן עמדו בתי המשפט בהרחבה בעת האחרונה.

לעניין זה ראוי לציין כי בית המשפט יושב בתוך עמו, וקשוב לנאקתם של ציבורים שלמים ביחס לריבוי הנשק הבלתי חוקי המוחזק בקרבם, והשימוש התכופ שנעשה באותו נשק בלתי חוקי לעיתים תוך פגיעה או סיכון חפים מפשע.

15. דומה כי הפסיקה עד עתה, התייחסה בעיקר לאפשרות של שימוש ספוראדי בנשק לא חוקי בעיקר לצרכים פלייליים מתוך מגמה שהלכה והתגברה בשנים האחרונות. בעת האחרונה במסגרת גל ההתפרעויות ששטף את מדינת ישראל בתקופת מבצע "שומר החומות" עלתה סכנה נוספת הטמונה באותו מאגר של נשק בלתי חוקי המצוי ברשות הציבור, מקום בו במסגרת אותן התפרעויות נעשה במספר הזדמנויות שימוש בנשק לצורך ירי במסגרת הפרות הסדר, ירי שבוצע לעבר אזרחים ואנשי מערכת אכיפת החוק ואשר אך בנס לא קיפד חיי אדם. דומה כי בכך עלה ביטוי נוסף לסכנה המוחשית הטמונה בקיומו של מאגר נשק בלתי חוקי בקרב הציבור ובצורך כי בתי המשפט יירתמו למאבק כנגד קיומו של אותו נשק בלתי חוקי בידיהם של אנשים אשר לא הורשו להחזיקו כדן.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. הענישה לעולם אינדיבידואלית. בהינתן השינוי במגמת הפסיקה בעת האחרונה, ובהינתן המאפיינים הייחודיים

בנסיבות דנן, קשה להלום מקרה זהה בנסיבותיו, על כן את הפסיקה שתובא להלן יש לבחון בהתאמות הנדרשות בהינתן ההבדלים בנסיבות ואף ההבדלים במועד (בהינתן אותה החמרה במדיניות הענישה בעת האחרונה, אל מול הפסיקה שהייתה בעבר).

17. בע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל (24.10.21) נדרש בית המשפט העליון לערעור על עונש שכלל 10 שנות מאסר בפועל על המערער 1 (שהורשע במספר עבירות של סחר בנשק, סחר בתחמושת, הובלת נשק, הובלת תחמושת ורכישת תחמושת וחלקי כלי נשק ועוד) 8.5 - שנות מאסר בפועל על המערער 2 (לאחר שהורשע בביצוע עבירות של הובלת נשק, הובלת תחמושת ועסקה אחרת בנשק). בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שציין כי: "... גל האלימות הגואה בתוככי המגזר הערבי מצריך אף הוא מאיתנו להיענות לצו השעה ולנקוט יד קשה כלפי מבצעי עבירות בנשק; לבטח כך, כאשר בעבירות של סחר בנשק עסקינן [...] שכיחות התופעה שבה עסקינן, ותוצאותיה ההרסניות מחייבות את הירתמות המערכת המשפטית כולה, בין היתר, באמצעות הקפדה על ענישה קשה ומרתיעה...".

בע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.07.22) נדרש בית המשפט העליון לשלושה ערעורים שאוחדו שעניינם בפרשייה של מסחר בכלי נשק. בית המשפט העליון ציין, בין השאר כי: "בפסיקתו מן הזמן האחרון בית משפט זה קבע לא אחת כי את מבצעייהן של עבירות נשק יש להעניש בחומרה יתרה - שכן מדובר בעבירות שהיו למכת מדינה, ושאחריהן בא השימוש הקטלני בנשק אשר מותיר אחריו פצועים ומתים כמעט מידי יום. מדיניות זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר במכירה, ברכישה, בנשיאה או בהובלה שלא כדין של נשק התקפי בדמות תת מקלעים ורובים [...] להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה [...] בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם". ביחס למאסר בפועל למשך 5 שנים שהושת על אחד המעורבים בגין מכירת אקדח ו-M16 שהוכנסו לשטחה של מדינת ישראל ציין בית המשפט העליון כי מדובר ב: "עונש מאסר מידתי וראוי [...] ואין בו משום חומרה יתרה [...] נהפוך הוא [...] מתחם הענישה הראוי למקרים כדוגמת זה של מ.ז. נע בין 5 ל-8 שנות מאסר לריצוי בפועל...". באשר לשלושת המעורבים הנוספים אשר חלקם היה קל יותר קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה לאחר שציין כי: "תרומתם של השלושה לעסקאות הנשק לא הייתה זניחה ושולית [...] תרומה כאמור כללה הובלת המעורבים למקום ביצוע העסקה (ביחס לשניים מהמעורבים) ... והעברת דמי הרכישה של הנשק (אחד מהמעורבים) ... והנשק עצמו (שניים מהמעורבים) ... למוכר הנשק ולקונו בהתאמה". בסופו של יום הועמדו עונשי המאסר של שלושת המעורבים האחרים על 46 חודשים בפועל, 36 חודשים בפועל ו-25 חודשים בפועל.

בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.2022) התקבל ערעור המדינה בעניינו של משיב אשר הורשע בעבירה של נשיאה של נשק שלא כדין, שב"ח והפרעה לשוטרי משטרה בכך שאותו משיב נסע ברכב בתחומי מדינת ישראל כשהוא נושא על גופו אקדח עם מחסנית וכדורים תואמים. בית המשפט העליון ציין ביחס לעונש שהושת (18 חודשי מאסר בפועל) כי: "גזר הדין שניתן בעניינו של המשיב, כמו גם גזרי הדין האחרים אשר צוטטו לפנינו על ידי סנגורו, מעידים על כך שמדיניות הענישה בעבירות נשק שבית משפט זה קבע בשורה ארוכה של פסקי דין הופנמה אך באופן חלקי וחבל שכך [...] כעולה מפסיקתו של בית משפט זה מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי

מאסר בין סורג וברח [...] תקוותי היא כי אמות מידה אלה תנחנה את הערכאות הדיוניות באופן שיטתי, כך שמדיניות הענישה אשר נקוטה בידנו ביחס לעבירות נשק תיושם כהלכתה ובמלוא עוצמתה". כאמור, מתחם זה שהותווה על ידי בית המשפט העליון נוגע לנשיאה של אקדח אחד ומקום בו מדובר בייבוא או סיוע לייבוא כלי נשק רבים, שני אקדחים לצד 12 כלי נשק התקפיים, הרי שזה מהווה אמת מידה בהינתן האמור.

בע"פ 3569/22 **מדינת ישראל נ' חדיד ואח'** (23.06.2022) התקבל ערעור המאשימה על עונשים של 18 ו-15 חודשי מאסר בפועל שהושת על המשיבים אשר הורשעו, האחד בעבירה של סיוע לסחר בנשק והשני בנוסף, גם בעבירות של החזקת נשק, נשיאתו והובלתו. עניין של העבירות היה בכך שאחד המשיבים סייע למכירת נשק בכך שהציג לסוכן תמונות של כלי נשק והנחה את המעורב האחר לנסוע למקום אחר לשם ביצועה והאחר נכח בעסקה בה נמכר רובה מסוג M16 ומחסנית תואמת. בית המשפט העליון הדגיש כי: **"אכן המערערים לא הורשעו בסחר בעבירות נשק אלא בעבירה נגזרת של סיוע לסחר בנשק אך מגמת ההחמרה בענישה פורסת מצודתה על כל חוליה וחוליה בשרשרת הנשק".** בית המשפט העליון הדגיש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין והעמיד את עונשם על 21 ו-24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 8665/20 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (08.11.2021) דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל שהושתו לאחר המערער הורשע בייבוא של שלושה תתי מקלעים ומחסניות תואמות משטחי הרשות הפלסטינית לתחומי המדינה ועשיית עסקה אחרת בהם.

בע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה** (23.01.2022) נדרש בית המשפט העליון לערעורים (קולא וחומרה) על עונש של 54 חודשי מאסר בפועל שהושת לאחר שהמשיב הורשה בביצוע עבירות של סחר בנשק ותחמושת, ניסיון ייצור ועוד, שעניין בכך שהציע לאחר אפשרויות לתיקון בית הדק שבור לנשק מסוג M16, הציע לאחר לרכוש ממנו אקדח, תחמושת ורובה M16, מכר לאחר נשק ארוך, החזיק בשש אריזות תחמושת לאקדח ומסר לאחר אקדח ותחמושת לצורך שימוש בחתונה וכן הצטרף לחבורה אשר הצטיידה בנשק במסגרת סכסוך והחזיק בנשק בצוותא חדה עמם. בית המשפט העליון מצא לקבל את ערעור המדינה ולדחות את ערעורו של המשיב, עמד על היקף התופעה של שימוש בנשק בלתי חוקי והצורך במיגורה באמצעות ענישה מרתיעה והעמיד את עונשו על 72 חודשי מאסר בפועל תוך שהדגיש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

בת"פ 64249-08-21 **מדינת ישראל נ' מרעי ואח'** (09.01.2023) הושת עונש של 5 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נוספים על הנאשמים אשר הורשעו בכך שייבאו לישראל מירדן 9 רובי צייד ואקדח מבעד לגדר הגבול.

בת"פ 37678-03-21 **מדינת ישראל נ' מצלח** (10.03.2022) הושת עונש של 6 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים על נאשם אשר הורשע בכך שייבא לישראל מירדן מבעד לגדר הגבול 34 אקדחים עם מחסניות תואמות.

בת"פ 41228-03-18 **מדינת ישראל נ' פרנק ואח'** (08.04.2019) קיבל בית המשפט הסדר טיעון והשית במסגרתו 7 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים על עובד קונסולרי של מדינה זרה אשר ייבא ברכב דיפלומטי שבו הסיע נציגים של הקונסוליה של מדינתו לעזה וחזרה, בשלוש הזדמנויות שונות 29 אקדחים אותם העביר מרצועת עזה לאיו"ש.

בת"פ 54338-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו חטאב** (10.02.2022) הושתו 6 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים על נאשם שהורשע בכך שייבא לישראל מירדן מבעד לגדר הגבול קלצ'ניקוב, רובה צייד ו-4 אקדחים.

ומן הכלל אל הפרט

18. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הרי שחלקם של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות שונה.

לחומרה נתתי משקל לכך שהנאשמים (כל אחד על פי חלקו) היו מעורבים בייבוא כמות גדולה של כלי נשק התקפיים לישראל מבעד לגבול ירדן.

לחומרה נתתי משקל להיערכות שהצריכה תיאום עם אחרים בצד הירדני של הגבול והגעה ממקומות מגוריהם המרוחקים מאוד ממקום ביצוע העבירות, עד אל אזור הגבול סמוך למושב פארן בערבה.

חומרה יתרה נלמדת מכמות כלי הנשק ובעיקר מטיבם מקום בו מדובר ב-12 כלי נשק התקפיים בעלי פוטנציאל קטלני במיוחד, לצד שני אקדחים.

לחומרה נתתי משקל לכך שגם לאחר שהגיעו שוטרים וחיילים למקום הנאשמים נמלטו בנהיגה פרועה תוך שהנאשמים 1,2 אף פרצו מחסום משטרה והנאשם 3 לא חדל מהימלטותו עד אשר נורו יריות אל עבר רכבו ובהמשך, עד אשר נורה ברגלו.

לחומרה בעניינו של נאשם 1 נתתי משקל לכך שמכתב האישום המתוקן עולה כי חלקו היה הדומיננטי ביותר מקום בו כמפורט בסעיף 7 לכתב האישום המתוקן הוא זה שהורה לנאשם 3 להיכן להגיע ומקום בו הוא זה שפנה לנאשם 2 וביקשו לנהוג עבורו את רכב המיצובישי.

לחומרה בעניינו של הנאשם 2 נתתי משקל לעובדה שהגם שזה גיבש מודעות מלאה לעבירות בשלב מתקדם, מכתב האישום המתוקן עולה כי זה הצטייד מבעוד מועד בבד הסוואה, בו הסתייע במהלך הימלטותו מהשוטרים.

19. לקולת שלושת הנאשמים נתתי משקל לכך שאלו לא הצליחו להשלים את מלאכתם מקום בו כלי הנשק נתפסו ובכך נמנע פוטנציאל הנזק שהיה גלום בהם.

לקולת הנאשם 2 נתתי משקל לחלקו בביצוע העבירות כמסייע אשר תפקידו לנהוג ברכב ובעיקר נתתי משקל לכך שרק בשלב מתקדם יחסית הבין כי מדובר בייבוא כלי נשק.

20. באשר לנאשמים 1,3 כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הוגבלה המאשימה לעתירה לעונש של 11

שנות מאסר בפועל לנאשם 1 ו-8 שנות מאסר בפועל לנאשם 3 (לרבות הפעלת המאסר המותנה). משהצדדים הגיעו להסדר "טווח" או "תקרה" הרי שכל שבית המשפט מוצא לכבד את הסדר הטיעון, ספק אם היה מקום לקבוע את מתחם העונש ההולם, בכפוף לסקירת מלוא התחנות הנדרשות בהתאם לתיקון 113 (ור' והשווה ע"פ 2014/20 **אנקרי נ' מדינת ישראל** [19.1.21]), הגם כך, בעניינו של הנאשם 1 בהינתן חלקו בפועל כמפורט לעיל, ומכלול הנסיבות שפורטו סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 9 שנות מאסר בפועל לבין 13 שנות מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם 3, בהינתן חלקו והנסיבות שפורטו לעיל על המתחם לנוע בין 7 שנות מאסר בפועל לבין 11 שנות מאסר בפועל.

21. בעניינו של הנאשם 2, בהינתן כל האמור לעיל, ובעיקר בשים לב לחלקו בפועל כמסייע, ובשים לב לשלב המתקדם יחסית שבו הבין כי הנאשמים 1,3 מתכוונים לייבא כלי נשק לישראל מירדן, סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר בפועל למשך 34 חודשים לבין 5 שנות מאסר בפועל.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

22. לנאשם 1 חמש הרשעות פליליות קודמות בגין שורה ארוכה של עבירות ייצוא, ייבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים, עבירות רכוש ועוד. בנוסף, לנאשם 1 תשע הרשעות תעבורה (מרביתן בעבירות של ברירת קנס).

הנאשם 1 נדון במהלך חייו למאסרים בפועל בני 38 חודשים, 30 חודשים ו-4 חודשים.

את העבירות דנן עבר הנאשם 1 לאחר ששחרר בשחרור על תנאי ממאסרו האחרון ביום 17.03.2019, וכעולה מטיעוני באי - כוח הצדדים, כמו גם מפרוטוקול ועדת השחרורים ת/4, במהלך התקופה מאז נעצר בתיק זה, הופקע על ידי ועדת השחרורים רישיון האסיר של הנאשם (355 ימים).

23. לנאשם 2 הרשעה פלילית אחת ישנה בעבירות רכוש משנת 2014 בגינה נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן לנאשם 2 עשר הרשעות תעבורה, כולן בעבירות של ברירת קנס.

24. לנאשם 3 גיליון הרשעות פליליות הכולל 6 הרשעות מתוכן 2 ישנות ביותר בעבירות של היעדר מהשירות שלא ברשות ובהמשך הורשע בעבירות מין, אלימות ועבירות רכוש רבות. לנאשם 3 גם אחת-עשר הרשעות תעבורה, כולן ישנות ומרביתן בעבירות של ברירת קנס.

הנאשם 3 נדון במהלך חייו למאסרים בפועל כדלקמן: בשנת 2018 נדון ל-4 שנות מאסר בפועל לאחר שהורשע בביצוע עבירות מין ואלימות. **את העבירות דנן עבר הנאשם 3 שלושה-עשר ימים בלבד לאחר ששחרר ממאסרו זה.** בשנת 2012 נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בביצוע עבירות רכוש. בשנת 2006 נדון ל-48 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בצירוף של 14 אירועים שונים ונפרדים של עבירות רכוש. בשנת 2005 נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות מין.

25. נגד הנאשם 3 תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 12 חודשים אשר הצדדים חלקו ביחס לאפשרות הפעלתו. עיון בגזר הדין מתפ"ח 43550-02-17 (ת/9) מושא המאסר על תנאי מלמד כי זה נוסח כך: **"מאסר על תנאי למשך 12 חודשים ולתקופה של 3 שנים מיום שחרורו והתנאי שלא יעבור כל עבירות מין או אלימות מסוג פשע"**. השאלה הצריכה עיון היא האם יש בעבירות בהן הורשע הנאשם בכדי להפעיל את המאסר המותנה. ברע"פ 4065/18 **איאסו נ' מדינת ישראל** (30.08.2018) נדרש בית המשפט העליון לשאלה דומה, מקום בו כנגד המבקש שם היו תלויים מאסרים על תנאי לבל יעבור: **"עבירה שיש בה יסוד של אלימות מסוג פשע..."** ולבל יעבור: **"עבירה שיש בה יסוד של אלימות מסוג עוון..."** אותו מבקש הורשע בעבירה של החזקת נשק ותחמושת שעניינה החזקת נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב" טעון ומוכן לירי. בית משפט השלום קבע כי אין בעבירה של החזקת הנשק לכשעצמה בכדי למלא אחר הדרישה של "יסוד של אלימות" ומשכך המאסר המותנה אינו חל. בית המשפט המחוזי, בערעור, קבע כי נוכח התכלית העומדת ביסוד המאסר מותנה יש להפעיל את המאסר המותנה אף אם אין זהות מוחלטת בין יסודות עבירת התנאי ליסודות העבירה בגינם מבוקש להפעילו. בית המשפט העליון ציין כי: **"... הגם שהחזקת הנשק לכשעצמה לא הובילה לתוצאה האפשרית של פגיעה בחיי אדם או בשלמות גופו, הרי שאין ספק שהיא יצרה סיכון ממשי לחיי אדם. אין צורך להכביר מילים על הפוטנציאל ההרסני הטמון בהחזקת נשק טעון לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו, וממילא התנהגות זו מקיימת באופן מהותי את התנאי של 'עבירה שיש בה יסוד של אלימות'".** על פני הדברים קיימת הבחנה לטובת הנאשם דן אל מול עניינו של המבקש שם, הן בשים לב לנוסח התנאי והן בשים לב לדגש שניתן שם לכך שאותו נשק היה טעון ומוכן לירי. בנסיבות אלו ספק אם אכן יש בעבירות בהן הורשע הנאשם 3 כיום בכדי להפעיל את המאסר המותנה, ומשקיים ספק ראוי שזה יפעל לטובת הנאשם.

26. מקום בו לא היה בשורת הליכים משפטיים קודמים ובסנקציות עונשיות קודמות בכדי להרתיע את הנאשם 1, הרי שעל פני הדברים, בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש מקום לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד בעניינו.

27. באשר לנאשם 3, מקום בו זה ביצע את העבירות דנן **שלושה-עשר ימים בלבד לאחר שחרורו ממאסרו האחרון** הרי שברי כי יש לתת משקל של ממש לשיקולי הרתעת היחיד בעניינו, קל וחומר בהינתן כישלון הליכים קודמים בהרתעתו וקל וחומר בהינתן התרשמות שירות המבחן כי זה הפנים דפוסי התנהלות וחשיבה בעייתיים ושוליים, מנהל אורח חיים עברייני ממושך במסגרתו מקיים קשרים עם גורמים עברייניים ומחזיק בעמדות המאפשרות מעבר על חוק לצורך סיפוק צרכים רגשיים וחומריים, ובשים לב להתרשמות שירות המבחן מהצורך בענישה מוחשית ומרתיעה בעניינו.

28. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהינתן הפסיקה הענפה בה הבהיר בית המשפט העליון את הצורך בהרתעת הרבים על מנת לנסות ולסייע במיגור תופעה הולכת וגוברת זו של נפוצות נשק חם המוחזק שלא כדין, תוך פגיעה ממשית, חוזרת ונשנית בחיי אדם, הרי שדומה כי יש לתת משקל של ממש לשיקולי הרתעת הרבים.

29. לקולת שלושת הנאשמים נתתי משקל להודאתם המגלמת נטילת אחריות לצד חסכון של ממש בזמן שיפוטי.

30. לקולת הנאשם 1 נתתי משקל לכך שהגם שבאמתחתו עבר פלילי מכביד, זה בעבירות שונות באופיין וזו לו הפעם הראשונה בה נותן הוא את הדין בעבירות נשק.

לקולת הנאשם 1 נתתי משקל למשמעות הצטברות תקופת המאסר שתושט עליו לתקופת המאסר שריצה בעקבות הפקעת רישיון האסיר, בשים לב לתקופה הכוללת שירצה מאחורי סורג ובריח.

31. לקולת הנאשם 2 נתתי משקל לכך שלמעשה יש לראותו כמעט כנעדר עבר פלילי בהינתן שבאמתחתו הרשעה ישנה יחידה בעבירות שאינן ממין העניין.

32. לקולת הנאשם 3 נתתי משקל של ממש לנזקים שנגרמו לנאשם עצמו מביצוע העבירות, בדמות פציעתו ברגלו. מהתסקיר, מטיעוני בא -כוחו ומדברי הנאשם עצמו עולה כי בעקבות אותה פציעת ירי הנאשם 3 רתוק לכיסא גלגלים, ונזקק לסיוע בפעולות יומיומיות באופן ההופך את המעצר (ומטבע הדברים יהפוך את המאסר) לקשה יותר לנשיאה. מעבר לעצם הקושי בתפקוד כפועל יוצא מאותה פציעה, נתתי משקל לכך שנטען כי הנאשם 3 גם סובל עד היום מכאבים, עד היום נזקק לטיפולים, עבר מספר ניתוחים ונטען כי יכול ואף תידרש כריתת רגלו. עוד נתתי משקל לטענתו כי מאז שנורה נזקק לכדורים פסיכיאטריים בשל קשיי שינה, חרדות, סיוטים ואף קושי בשליטה בסוגרים.

לקולת הנאשם 3 נתתי משקל להשלכות המאסר על משפחתו מקום בו מדובר באב ל-8 ילדים.

לקולת הנאשם 3 גם נתתי משקל לעובדה שבעבר, הגם שלא היה חייב בכך, התנדב לשירות בצה"ל, גם אם לא השלים שירותו זה.

33. באשר לנאשמים 1,3 סבורני כי בהינתן עברם הפלילי וחשיבות שיקולי ההרתעה, היה מקום לגזור את דינם ברף גבוה יותר בתוך המתחמים, וכי הסדר הטיעון נוטה במובהק לקולא ומגלם את מלוא שיקולי הקולא שפורטו לעיל. הגם כך, ולא בלי היסוס, חרף חשיבות שיקולי ההרתעה, וחרף עברם הפלילי המכביד, מצאתי להקל במידת מה עם הנאשם 1 נוכח המשקל המוגבר שמצאתי לתת להודאתו המגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי. בעניינו של הנאשם 3, לכאורה, בהינתן ביצוע העבירות אך 13 ימים לאחר שחרורו ממאסרו ובהינתן עברו הפלילי המכביד עוד יותר והתמונה העגומה העולה מהתסקיר, על פני הדברים העונש לו עתרה המאשימה במסגרת הסדר הטיעון יותר מאשר מגלם את מלוא שיקולי הקולא, לרבות הודאתו, ולכאורה היה מקום לגזור את דינו ברף גבוה יותר בתוך המתחם. ואולם, מעבר להודאה המגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי, משבמסגרת המחירים בהם נשא ונושא הנאשם בעקבות ביצוע העבירות סובל הוא גם מנזקי אותה פציעת ירי מצאתי להקל אף עמו במידת מה.

34. באשר לנאשם 2, לכאורה נוכח חשיבות שיקולי ההרתעה הרבים, היה מקום לגזור את דינו ברף גבוה יותר בתוך המתחם ואולם, בהינתן המשקל המוגבר שמצאתי לתת לשילוב של הודאתו עם העובדה שיש לראותו כמעט כנעדר עבר פלילי, מצאתי לגזור את דינו ברף הנמוך של המתחם גם אם לא בתחתיתו.

35. באשר לעתירות המאשימה להשתתף קנס, משמדובר בעבירות שבוצעו לשם הפקת תועלת כלכלית הרי שעל פני הדברים היה מקום להשית על הנאשמים קנס כספי גבוה ולו לשם איון התועלת הכלכלית הפוטנציאלית שהייתה גלומה בביצוע העבירות. הגם כך, בקביעת גובה הקנס על בית המשפט לתת משקל ליכולותיהם הכלכליות של הנאשמים הניצבים בפניו, תוך שלעניין זה יש לקחת בחשבון את משך תקופות המאסר שיושגו עליהם, המשליכות על יכולת ההשתכרות שלהם. בנוסף, בעניינו של נאשם 1, אשר חלקו רב יותר, נתתי משקל להסכמתו לחילוט רכב המיצובישי (ששימש לביצוע העבירות) במסגרת הענישה הכלכלית שתושג עליו.

36. באשר לעתירת המאשימה לפסילת רישיונות הנהיגה של הנאשמים, בהינתן שאלו הסתייעו בכלי רכב לביצוע העבירות, ובשים לב לאופן הנהיגה של הנאשמים 2,3 לאחר שנתגלו על ידי השוטרים והחייילים, דומה כי עתירה זו בדין יסודה. הגם כך, ביחס למשך הפסילה, מצאתי לתת משקל למשך תקופות המאסר בפועל שיושגו על הנאשמים.

37. לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בפועל למשך תשע וחצי שנים, וזאת במצטבר למאסר מושא הפקעת הרישיון ובניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה בלבד. מובהר כי ימי מעצר החופפים פקודות מאסר אחרות לא ינוכו.

ב. 12 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת נשק.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 2.7.23 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

ד. 11 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. מובהר לנאשם כי ימי המאסר לא ימנו במניין ימי הפסילה וכי עליו לדאוג להפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט טרם שחרורו ממאסרו או מיד עם שחרורו, וכי החל מיום שחרורו ייחשב כפסול ואולם ככל שלא יפקיד את רישיונו עד למועד שחרורו הפסילה תימנה רק מיום ביצוע ההפקדה בפועל.

ה. אני מורה על חילוט/השמדת רכב (על פי שיקול דעת המאשימה) מסוג מיצובישי הנטר מ.ר. 93-006-63.

נאשם 2

עמוד 13

א. מאסר בפועל למשך שלוש שנים בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה בלבד. מובהר כי ימי מעצר החופפים פקודות מאסר/מעצר אחרות לא ינוכו.

ב. 12 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת נשק.

ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 2.7.23 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

ד. 11 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. מובהר לנאשם כי ימי המאסר לא ימנו במניין ימי הפסילה וכי עליו לדאוג להפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט טרם שחרורו ממאסרו או מיד עם שחרורו, וכי החל מיום שחרורו ייחשב כפסול ואולם ככל שלא יפקיד את רישיונו עד למועד שחרורו הפסילה תמנה רק מיום ביצוע ההפקדה בפועל.

נאשם 3

א. מאסר בפועל למשך שבע וחצי שנים בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה בלבד. מובהר כי ימי מעצר החופפים פקודות מאסר/מעצר אחרות לא ינוכו.

ב. 12 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת נשק.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 2.7.23 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

ד. 11 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. מובהר לנאשם כי ימי המאסר לא ימנו במניין ימי הפסילה וכי עליו לדאוג להפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט טרם שחרורו ממאסרו או מיד עם שחרורו, וכי החל מיום שחרורו ייחשב כפסול ואולם ככל שלא יפקיד את רישיונו עד למועד שחרורו הפסילה תמנה רק מיום ביצוע ההפקדה בפועל.

זכות ערעור לבית משפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.